

γού, ἀνακλωνεὶ ἐν ἐξάρσει Ουκισμὸς «Ὡς ἐμαγκλόν-
θη τὰ ἔργα σου Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!»

Νικόλαος Ράλλης Κέκελας
Φοιτητῆς Θεολογίας

ΠΑΝΟΥ ΓΟΛΕΤΑ

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου).

Σκηνή Β'.

Ἄγγελος. Τί κλαίεις δυστυχισμένε; Τί δόηρεσαι; Τί ζητεῖς; δὲν ἤρχουν τὰ τόσα ἠθικὰ διδάγματα, τὰ ὀλέθρια παραδείγματα τῶν συναμηλικῶν σου, διὰ τὰ σὲ δόηγῃσιν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὰ σὲ δόηγῃσιν εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν; ἀφέθης ὡσάν μωρὸς καὶ παρυσύρθης ἀπὸ τὸν καταραμένον σατανᾶν... τὸν ἠκολούθησες ὡς πειθήμιον πρόβατον καὶ σὲ δόηγῃσεν εἰς τὴν αἰώνιαν κόλασιν διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἡτοιμασμένην ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Ἄμαρτωλός. Ἰκέτευσον, παρεκάλουν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ νεότης μου. Θεοῦ! εἰμὶ πολὺ δυστυχῆς, ὁ Θεὸς δὲν με συγχωρεῖ, εἶναι ἀργὰ πλέον.

Ἄγγελος. Βλασφημεῖς... Ὁ ἐπουράνιος πατήρ μας δέχεται τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὅποτε μετανοοῦσι. Τοὺς συγχωρεῖ. Αἱ στρατιαὶ τῶν Ἄγγέλων, οἱ ἄγιοι πάντες καὶ ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ χαίρονται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Πάλλουν καὶ δαξολογοῦν τὸν Κύριον, χαίρουν διὰ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, διὰ τὸ τραῦμα τὸ ὅποιον ἐπιφέρουν εἰς τοὺς δαιμόνους ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν ἔστω καὶ ἐν ὅθμα.

Νεανία, ἡ μορφή σου δὲν δεικνύει τὴν πραγματικότητα. Εἶσαι ἀκόμη πολὺ νέος-ὥστε δύνασαι ἐὰν θέλῃς νὰ σωθῇς. Μετανόησον εὐκρινῶς καὶ ὁ Θεὸς θὰ σὲ συγχωρήσῃ.

Ἄμαρτωλός. Εἰπέ μου, ὦ ἄγγελέ μου, τί πρέπει νὰ πράξω διὰ νὰ σωθῶ.

Ἄγγελος. Ἐκτέλεσον τὰ γνωστὰ σου θρησκευτικὰ παραγγέλματα ἅτινα περιεγράφεις, καὶ ἀψηφούσες πρότερον.

Ἐξομολογήθητι τὰ ἁμαρτήματά σου... αὐτὸ πρέπει γὰρ κήμης πρῶτον διὰ νὰ λάθῃς ἀφῃσιν αὐτῶν. Προσευχήθητι καὶ εὐχαρίστητι τὸν Θεὸν ὅστις σὲ ἔσωσεν ἐκ τῆς καταστροφῆς, ἐκ τοῦ ὀλέθρου.

Διέλθε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου σου ἐλεῶν τοὺς πτωχοὺς, ἀνακουφίζων τοὺς πάσχοντας, ὑποστηρίζων τοὺς ἀδυνάτους.

Μόθῃ καὶ ἐργάζου ὡς ταπεινὸς δούλος τοῦ Θεοῦ.

Διδάσκει τοὺς συναμηλικούς σου, παρῶτρυνέ τους καὶ ὑποδείκνυέ τους τακτικῶς τὰ καθήκοντά των. Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ γουθῆτι τὴν νεολαίαν, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὀπείας ὁ διαφθορεὺς πολιτισμὸς ἀπετόπισσε γεροντικὴν μορφήν ὡς τὴν ἰδικήν σου. Ἀγωνισθήθητι διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἐκτροχιασμένης νεολαίας τῆς ἐποχῆς μας. Ἐκτέλεσον ταῦτα τώρα ὅποτε εἶναι ἀκόμη καιρὸς.

(Ὁ πρότερον βρόντος ἀκούεται. Ἡ λάμψις σθύνει διὰ μίση, ὁ ἄγγελος ἐξαφανίζεται.)

Σκηνή Γ'.

(Ὁ ἁμαρτωλὸς γονυκλινῆς προσεύχεται).

Σὲ εὐχαριστῶ, Πανάγιε Θεέ μου, σὲ εὐχαριστῶ διότι με ἐλυπήθης καὶ με ἤξιωσες τοῦ ἐλέους σου. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἦσαν πρότερον τυφλωμένοι ἀπὸ τὴν ἀμικρίαν καὶ τὴν διαφθοράν. Σὲ εὐχαριστῶ διότι ἀπέστειλες τὸν ἄγγελόν σου καὶ με ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πλάνης μου.

Ἔχε με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ βοήθει με εἰς τὰς κρισίμους στιγμὰς.

(Ἐγείρεται σπογγίζων τοὺς δακρυδρέκτους ὀφθαλμούς του).

Ἄς ἐκτελέσω τὸ πρῶτον παραγγέλμα, ἃς ὑπάγω νὰ ξεμολογηθῶ τὰς ἁμαρτίας μου.

(Λαμβάνει τὸν πῖλον του καὶ ἐξέρχεται δραματικῶς).

(**Αὐλαία**)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἡ Ὄργάνωσις τοῦ κλήρου.

Εἶναι λυπηρὸν διότι οἱ ἱερεῖς τῆς μητροπόλεως τῆς Πελοποννήσου δὲν ἔχουν κατορθώσει νὰ συμπίψουν ἓνα ζῶντα ἱερατικὸν Σύλλογον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούονται σπασμωδικαὶ τινες κινήσεις πρὸς σύμπληξιν Συλλόγου, ἀλλ' οὐδὲν μέχρι τοῦδε σοβαρὸν ἐγένετο. Δὲν γνωρίζομεν οὔτε προτιθέμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν τὰ αἷτια. Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν διοργανοῦνται πανίσχυροι Σύλλογοι καὶ ἀπὸ τὰ κατώτατα τῆς Κοινωνίας στρώματα, οἱ ἱερεῖς ἀδυνατοῦν νὰ κατορθώσουν καὶ τὸ παρὰ μικρὸν. Ἰσως δὲν εὐδοσοῦνται διότι ἴσως ἀποδλέπουν μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ὕλικήν ἐξύψωσιν τοῦ Κλήρου, ἐν ᾧ πρωτίστως ἔδει ν' ἀπέδλεπον εἰς τὴν ἠθικὴν ἐξυγίανσιν πρωτίστως τοῦ κληρικοῦ σώματος δι' αὐτοεγχειρήσεως καὶ τέλος καὶ ὀλοκλήρου τοῦ κοινωνικοῦ συγκροτήματος καὶ τότε θὰ ἐπηκολούθηθαι καὶ ἡ ὕλική εὐημερία. Τότε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διοργανώθουν κληρικαὶ συναμοσπονδία ζῶσαι καθ' ὅτι θὰ ἐτηρεῖτο τὸ τοῦ Κυρίου «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ πάντα ταῦτα (τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ) προστεθήσεται ὑμῖν».

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καὶ εορτὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ὁμᾶς τοῦ Συλλόγου μας ὑπὸ τὸν κ. Πρόεδρον ἐξέδραμεν μέχρι Σουδενεῖκων ἔνθα πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ αἰδεσ. κ. Πρόεδρος ἐλειτούργησεν καὶ ὠμίλησεν ἐπικαιρῶς τὰ δὲ μέλη τῆς ἐνώσεως ἐψάλλον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀντηλλάγησαν καὶ σκέψεις περὶ διοργανώσεως τοῦ ἐκεί· συσταθέντος Κατηχητικοῦ σχολείου τῇ μερῆμην τοῦ αἰδεσμοῦ κ. Ἄνδριοπούλου ἱερέως καὶ τοῦ κ. Γ. Σκάρπα Καθηγητῆ τοῦ τῆς Θεολογίας. Σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπεφασίσθη καὶ ἡ συχνότερα ἐπικοινωνία μεταξὺ τῆς ἁγίου ὀργανώσεως πρὸς περισσοτέραν ψυχικὴν τόνωσιν.

Ἡ ἰδιοφυῖα ἀνευ τῆς μαθήσεως εἶναι τυφλόν, ἡ μάθησις ἀνευ τῆς ἰδιοφυῖας εἶναι ἐλλιπὴς, καὶ ἡ ἀσκησις χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ἀμφοτέρω εἶσαι ἀτελής.

Πλαυταρχος.